

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Postán vagy Pécsen hához küldve:
EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
FÉL ÉVRE 2 „ 50 „
NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „
EGYES SZÁM 10 kr.
Megjelenik minden szombaton.
Egyes számok kaphatók.
Weidinger Nándor könyvker.
(Széchenyi-ut.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
Egy öt hasábos petit sor egy-
széri megjelenéséért 6 frt,
3-szorjárt 5 frt, 10-szorjárt
4 frt. Ázetendő.
Minden hirdetés után 30 kr.
bélyegdíj fizetendő.
A nyilatkozó petit sora 10 kr.
A hirdetés díj előre fizetendő.

A lap szerelmi részét illető közlemények és előzetesek a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, KÖSZL JÁNOS úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban,
valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Szerkesztőség:
János-utca 8-ik szám.

Kiadóhivatal:
János-utca 8-ik szám.

Kéziratok vissza nem adatnak

A hegyháti ügy.

Baranyamegye közigazgatási bizottsága szerdán délelőtt tartott ülésén került napirendre a hegyháti járás szolgabírójának fegyelmi ügye, mely hetek óta élénken foglalkoztatja a sajtót és a közönséget.

Kíváncsi érdeklődéssel vártuk a nevezetes napot s kétség és remény közt néztünk a történendők elé. Nem hiába szállt meg bennünket a kétség, volt rá ok elég. Az ügy fölmerülésétől kezdve, föllürlől lefelé, mindenki azt a „spongyát“ használta, a melylyel az egyszeri spanyol tudós a szerencsés fehérre akarta mosni. Ami jó uraink és a spanyol tudós közt csak az a különbség, a spanyol belátta, hogy hiába való munkálkodni a szerencsés soha se lehet fehérre mosni; a mi uraink azonban, noha maguk határozottan tisztában vannak ezzel, mégis azt hangoztatják fennen, hogy a szerencsés — fehér. No hát ilyen megrogzottság ellen már lehetetlen küzdeni. Mindazonáltal a remény még sem hagyott el egészen bennünket, bizunk Kardos Kálmán főispán erélyességében. S ezen reményünkben nem is egészen csalatkoztunk.

Megvagyunk arról is győződve, hogy minden előre ki volt már csinálva; de hát, ha azt akarjuk, hogy fölzaklatott igazságérzékünk mégis némi megnyugvást találjon végrevalahára, akkor ne várjunk a mai korban tiszta, való és szigorú igazságszolgáltatást, hanem érjük be egy kis illúzióval s ne tekintünk a kulisszák mögé, mert bizony bizon csekély illúzióknak is tönkre silányul s eszmőrrel fordulunk el és megutáljuk, megátkozzuk az életet.

Nézzük csak mi történt?
A megéjtett elővizsgálat alapján Németh Ignác tiszti ügyész véleményét terjesztette a közigazgatási bizottság elé. De milyen véleményt?! Hagyjuk ezt későbbre. Majd még visszateérünk rá. Birjuk a főispán szives ígérteit, hogy az ügy teljes befejezése után rendelkezésünkre bocsátja az összes vizsgálati iratokat. Mi bizunk a főispán ígérteiben; az ő szava előttünk még eddig olyan mint a szentírás. Majd annak idején gratulálunk a tiszti ügyész urnak. Addig pedig békén viseljük azokat a kinémetlen s éppen nem hivatalos, hanem nagyon is alpári, dühöncz és tendenciózus kifejezéseket, melyekkel véleményezte a lapunk-

ban fölhozott vádakát. Valamennyi bebizonyított tényt, per „rágalom“, „hazugság“, „koholmány“ titulálta. S föltéve, de meg nem engedve, hogy csakugyan rágalom, hazugság és koholmány, mindaz a mi a sádsi szolgabíróval szembe fordított; bátorkodunk kérdezni, hogy a „rágalmat“, „hazugságot“ s „koholmányt“ zsebre méltóztatnak tenni az érdemes urak s nem indítanak sajtópert, hogy elégtételt vegyenek? Vagy azt hiszik, elég van azzal téve, ha a t. ügyész ur nagy bölcsen kimondja az atyafiságos véleményét, hogy — rágalom, mendemonda az egész? Nagyon csalatkoznak. A rágalmazót szigorúan meg kell büntetni. Lakoljon! A ki köztisztviselőt ok nélkül ülhurcol, a megye nevét pengellőre állítja, az bűnhőd-jék érdeme szerint.

Hova jutunk akkor, ha a rágalomnak ilyen szabad tért engednek? Isten őrizzen meg! A rágalmat el kell ölni; az emberi bünök egyik legutálatosabb fattya ez.

Elvárjuk, hogy az érdemes tiszti ügyész ur által az atyafiságos érzelmek hatása alatt oly nagy nyomattal hangoztatott rágalom miatt megindítsák a sajtópert.

Majd ott aztán mi is jelen leszünk. Az esküdttségi szemébe nem oly könnyű port hinteni!

A főispán kérte az elővizsgálati jegyzőkönyv fölolvastatását. Miért nem olvasták föl? Elűtötték! „Nem kell.“ „Nem tartozik ide.“ „A fegyelmi választmány dolga.“ stb. Így történt aztán, hogy a tiszti-ügyész véleményére az elővizsgálati jegyzőkönyvek fölolvastatásának mellőzésevel, azt határozta a közigazgatási bizottság, hogy a lapunkban fölhozott vádak alapján Radocsay és Csima ellen a fegyelmi vizsgálat nem rendeltek el, hanem a vizsgálat alatt fölmerült Illés László-féle 200 frt ügyében mégis utasították az alispán, hogy Csima ellen a fegyelmi vizsgálatot foganatosítsa.

S hogy Csima fölfüggesztetett, ez sem a közigazgatási bizottság, hanem a főispán erélyességének tudható be; mert a bizottság nem tartotta szükségesnek, a főispán azonban a „magas szakállára“ elrendelte a fölfüggesztést. Így áll a dolog.

Ismét egy szomorú tapasztalattal gazdagodtunk, mely hazánkban a becsületérzés és igazságérzet szegény-

ségére mutat. Erősen hódít a korrupció! Manapság a köztügy érdekében szót emelni, halálán fáradság. Egyik holló nem ássa ki a másik szemét. Az emberek legnagyobb része tartózkodik a másikat elítélni. S miért? Mert megszólal a saját, „sántikáló“ lelkiismerete: „Ne ítélj, hogy meg ne ítéltesse!“

Sohse hittük volna, hogy így csalódjunk. Tiszteséges, becsületes szándék vezérelt bennünket, a megye szennyeseinek tisztázása s a midőn rámutatunk a szennyesre, elkapkodták a világot elől és azt mondták, hogy hazugság, rágalom, hogy a megyének szennyese volna; s arra a nagy szennyesre, a melyet már nem lehetett elsinkóztatni a világ szeme elől, arra nagy keservesen rácsépegtették a lugot s úgy tesznek mintha csakugyan tisztázni akarnák, pedig csak — — —

Isten neki! Ha a megye közönségének így tetszik, ám lelje benne gyönyörűségét.

Mi megtettük azt, a mit minden független és becsületes lapnak a köztügy érdekében meg kell tenni. Lehet, hogy sok ellenséget szerzettünk ez által, de csak a sületőség emberei közül; a kik a világszámot és a tiszta munkát szeretik, azok velünk éreznek, velünk gondolkodnak.

Vannak még, hála Istennek, becsületes emberek is!

A vett értesülések alapján fölhitük az illetékes körök s a nagyközönség figyelmét a kóros tünetekre, a baj konstátáltatott s mégis a helyett, hogy közönséggel lettek volna az „illetők“ a jóakaratu figyelmzettetésért, nekünk rőfentek s vasvilla szemeket meresztenek ránk; a bűnöket a rokonszenv és részvét melegevel karolják át titokban; velünk pedig az ellenszenv, rosszálás és megrovás nyilvánulását éreztetik lépten-nyomon.

Miért?
Mert a megyét olyannak tartják, mint a halottat, a melyről csak jót szabad mondani s inkább semmit, mint rosszat. S mi — rosszat mertünk róla mondani.

Elvégre ha teljes sikert nem is arattunk; az erkölcsi győzelem a miénk.

Radocsay Sándor főszolgabíró nyugdíjba megy; persze orvosi bizonyítványra. — Csima Lajos szolgabíró fölfüggesztetett s el lön rendelve ellene a fegyelmi vizsgálat.

Tehát még sem egészen rágalom,

a mit a hegyháti szolgabírótság ellen fölhozunk.

Miért nem rendelték el Radocsay ellen is a fegyelmi vizsgálatot? miért nem adták át a Csima-féle 200 frtos ügyet a kir. ügyészségnek? ... erről majdan a tiszti ügyész ur fog beszámolni a legfőbb hatóság mennybéli ítélőszéke előtt.

Egyébként az ügy még nincs teljesen befejezve; várjuk meg a végét. Majd akkor! ... Akkor! ...

Várady Ferencz.

A pécsi jogakadémia és a véderőtörvény javaslata.

A nagyméltósági vallás és közoktatásügyi magy. kir. miniszteriumnak a pécsi püsp. joggyeum tanári karához intézett azon felhívása folytán, adna a tanári kar s az oldala mellett működő vizsgálati bizottságok tagjainak teljes ülése véleményét illetőleg terjesztene elő javaslatot az iránt, hogy az önkéntességi katonai kötelezettség leendő megszűnésének ellensúlyozásul mely előnyt illetőleg engedményt lehetne nyújtani az ifjuságnak a polg. pályára szükséges qualificatio elérése és elnyerése szempontjából, a pécsi püsp. joggyeum tanári kara és az oldala mellett működő vizsgálati bizottságok tagjai folyó hó 11-én tartották meg teljes ülést, melyre tárgyalás és megvitátás végett két javaslat lön indítványképen előterjesztve. — A javaslatok egyike a tanári karnak az e tárgyban tartott korábbi értekezletéből jött ki, és indokolással ellátva egyszerűen oda nyilatkozik, hogy engedményt vagy bármilyen előnyt nyujtani az egy illetőleg netalan két éves önkéntesek részére akár a nyilv. előadások hallgatása és a tanulmányi quadriennium befejezése valamint a képestő vizsgálatok letehetése, akár pedig a gyakorlati évek számanak leszállítása tekintetében czélserűnek nem találja, és így a felállított kérdésre vonatkozólag javaslatot nem ajánlhat. — A tanári kar többsége által megállapított ezen indítvány és előterjesztés mellett azonban a tanári kar kebeléből egyik tanár külön véleményt is terjesztett elő e tárgyban, melynek tartalma lényegében a következő: Amár a tanári kar az egy illetőleg két éves önkéntesek részére az előadások hallgatása és a tanulmányi évek frequentálása valamint a vizsgálatok letehetése érdekében a tanulmányi rend keretén belül oly kedvezményt nyujthatni, mely a felsőbb oktatás czélját meg ne zavarna, nem ajánlhat; tekintettel mégis az idők és körülmények kikérülhetlen kényszerűségére, mely végeredményben azoknak, kik a katonai szolgálatra való physikai képességüknek fogva az önkéntességi évet illetőleg éveket tényleges szolgálatban leendnek kötelesek eltölteni, előhaladását kitértől polg. pályájuk czéljának elérhetésében egy időre csakugyan megakadályozza és megnehezíti: ennek ellensúlyozásul az egy illetőleg két

éves önkéntesekre nézve — tekintet nélkül mégis a tiszti vizsgálat le vagy le nem tételére — a tényleges szolgálatban töltött idő vesztését az által véli ezen külön véleményem némileg kipótolhatóvá tenni, ha az egy illetőleg két éves önkéntesség tényleges szolgálat oly közszolgálatnak tekintetnek, mely esetről esetre vagyis az illetőknek a nagyméltósági vallás és köz. okt. ügyi magy. kir. miniszteriumhoz beadandó mindenkor keltelem következtében alapul vétendő arra, hogy a kérelmező az egyetemi illetőleg akadémiai cursusból egy évet mint magántanuló végezhesen, vagyis a tanfolyam hallgatásának elengedésevel ezen tanév tárgyából mint magántanuló vizsgálatokat tehesen. — Ezen engedmény megállapítása mellett azonban, hogy az eredményben nem maradjon czéltalan intézkedés, szükségesnek tartja ezen külön vélemény azt, hogy választassék el a tudományos egyetemi rangfokozat a gyakorlati életre szükséges előismeretek igazoló képestítőtel, vagyis ne kívántassék meg szükségképpen az ügyvédi oklevél elnyeréséhez a doktoratus, hanem legyen elég ahhoz az elméleti előtanulmányok igazolására a jogtudományi államvizsgálatról szóló bizonyítvány, ezen vizsgálatra pedig akadálytalanul bocsáthatassanak azok is, kik a fenn említett oknál fogva miniszteri engedély alapján csak mint magántanulók végeztek is a fennmeltett egyet. — a doktoratushoz ellenben kívántassék meg továbbra is a négy év rendes frequentálása s a szabályozott vizsgálatok és szigorlatok letétele. — Végre felhozza ezen külön vélemény azon visszás állapot megszüntetésének kívánalmát is, mely mellett jelenleg a vidéki jogász fiatalias a szigorlatok letehetése végett kénytelen Buda-pestre vagy Kolozsvárra utazni, s ez által rengeteg költséget okozni a szülőknek, holott a vidéki jogakadémiák és joggyeumok az egyetem jogi fakultásával egyenlő szervezettek lévén, czimükre nézve is fakultások emeltetvén, a rigorosumokat ezen vidéki fakultásokon is letehetnek, ha a magas kormány e vidéki fakultásokat a rigorosumok tartása jogával felruhazza.

A két előterjesztés illetőleg indítvány felolvasatván, elénk és beható megvitatás tárgyává lön, és csaknem másfélóraig tartott tárgyalás után a teljes ülés 1 szavazat többséggel a tanári kar előterjesztését tette magáévá. Ily csekély majoritás mellett fogadtatván azonban el a tanári kar előterjesztése, elhatározatot, hogy a külön vélemény javaslatára is felterjesztetik a nagyméltósági vallás és közokt. ügyi miniszteriumhoz.

Az új bünvádi eljárás.

Sok buza vona után a képviselőház mai ülésén az igazságügyminiszter végre beterveztette a bünvádi eljárásról szóló törvényjavaslatot. Határozottan örömmel fogadjuk s kívánjuk, hogy mielőbb törvény legyen. Mert az csakugyan tühbetlen állapot, ami nálunk van, hogy a formák, a melyek közt a büntetőpernek lefolynia kell csupán miniszteri rende-

TÁRCSA.

Feladvánék...

Feladvánék csak tudniak.
Elmennék én, itt hagyjákak;
Síró szél kiserde el
Bánatommal, szerelmekkel.
Hervadt virág az utamba:
Még köthetném koszorúba,
A lelkehez illenének
Elhervadt reményességnek.
Bígó szellő, zúgó patak,
Mit beszélek, mit usognak...?
Hulló szirma a virágnak —
Feladvánék, csak tudniak.

Boross Károly.

Egy drága...

Egy drága szót őrizek emlékembe,
Melyet egy kis lány állított szivembe
Aztán eltűnt — s nem láthatám soha;
— Én nem tudom hova.
Mint búváros álom csapongó árja
Lelkemet e szó által által járja:
Vissze, sodorja magával tova —
S én nem tudom hova! ...

Réthy.

A keserű kiábrándulás.

Írta: Aggtetek U. Ferenoz.
— Maga csunya! — mondá Margitka,
fenyegetőleg emelve ujjauskáját felém.

— Mily kegyes irányomban kedves Margit! — válaszolám, meghajrta magam, — figyelmeztet fogyatozásomra, amelyeknek ugy is tudatában vagyok.
— Most még csunyaibb, maga rossz! — Mondá a neheztelésnek mesterkelt hangján, s egy hamiskás mosoly kíséretében, hatyryuplyes legeztojével érintve vállamat.
— Higye el drága Margit! — én nagyon szeretem, hogy nem vagyok szép. — Csak nem akarja ezzel azt mondani, hogy azért örül csunya voltának, mert így legalább nem tetszik nekem? — Oh! világért sem! — Söt örülök, hogy oly szellemes hülyynek tetszésével dicsékedhetem magam előtt, mint amely szellemes kegyed, s aki elég jó izlésel bír arra, hogy a férfinapsépgét a külsők határain kívül keresse! — Épp azért lepett meg, hogy ma figyelmeztet először fogyatozásomra.
— Nemde, kíváncsivá tettem? — mondá, kezesekéit nyujtva felém, — ám hallja csak pirongatásomat! Mondja csak mindenelőtt, vajjon szeret-e — politizálni? — Kedves Margit! — mondám álmélkodva — félsz, hogy neheztelését vonom magamra; de e kérdésekor nem tudom elvémitani ajkamon a mosolyt.
— Annak csak örülök, — mondá a kis naiv — e mosolya legalább ennyém, s ön még sem térhet ki kérdésem előtt.
— Kérdésére azt kell válaszolnom, — hogy, szeretek!
— És mi jót talál ön abban? — Szellemi élvezetet! — válaszolám.
— A honfui tartozás hi e sorompók közé

és én e tartozásomat úgy rovom le, amint azt tehetségem és meggyőződésem megengedik. Megfigyelem a világpolitikai mozzanatokot, azokból kombinálók, — majd meg a tényekből vonom le javunkra, vagy hátrányunkra az azokból folyó következményeket és — itt kezdődik tulajdonképp az én terem: krikákt gyakorlok főlemlőleg, vagy sújtólag és e kritikát a birlapok utján a nyilvánosság asztalára táloalom.
— Szép, szép! — mondá Margit — de mondja csak Gyula! nem érez ön undort a politikai intriguák szemléletkor? — Nem háborítja föl vért a diplomaták tág lelkiismeretű küldetése? — Én is megcsodálom a statusférú zsenijét, — meghajlok az állambölcs előtt; de csak addig, amíg e bölcsesem, a politikai tiszteség korlátain belül mozog.
— Lássá kedves Margit! — válaszolám — gytlóli a politikát és nem veszi észre, hogy mily hülyő politikáz! Hogy a hülyéket undort éreznek már e szó halatára is, az természetes, mert alkotásukban rejlik az ideális irány és oly erősen van bennök kifejlődve a szép iránti érzék, hogy a politikától, amely tényleg nem válogatja fegyvereit, s cselekményeiben sokszor erkölcsi rúttá válik: félnek. Hisz amidőn politikai czikketeket írok, azt csak azért teszem, hogy a politikai erkölcselenséget üldözöm. De mégis engedje kérdésen kedves Margit! mi köze a politikának az én rútságomhoz?
— Hisz éppen azért mondtam, hogy csunya — válaszolá a kis durcuzás — mert politikai czikketeket is ír. Nem szép fog-

lalkozás az a politika. Lássá mennyivel jobb volna ön, ha mindig csak tárczákat írna!
— Mily aranyos kegyed! kis czukorbaba! — Nem is sejtém, hogy irodalmi működésemet figyelmre méltatja. Ily jutalomra nem is számítottam.
— Istenkém! — mondá eltitkolható örömmel — és ön örül annak Gyula, ha én megfigyelem az ön irodalmi működését?
— Hogyne örülnék kis aranyos! — hisz van-e az írónak nagyobb jutalma, mint a hülyék érdeklődését bírhatni!
— Annak is örül tehát — kérdé, szemeit leésvé és fülig pirulva — ha más hülyis is figyelmre méltatja szorgalmát?
— Természetes, kedves barátnő! — Minden hülyi így irányu figyelme, egy babér nekem!
Oh! mily ügyetlen voltam én! Margit eltorodult tőlem és nem akart többé velem beszélni.
— Lehagoltam tán barátnőm, hogy így halgatgat lön? — Fájna azon gondolat, hogy kedélyét kellemetlenül érintém! — Mondja csak kis durcuzosom, kis bánatos! — mily tárczát írjak? — Parancson és én tetszése szerint írok vigat vagy szomorút. — Oh! miért könnyez, hisz nem bánthat! — Tudja mit? — A szerelemről fogok írni. Mint szeretet jobban? Megengedjem-e két szerető sziv egyesítését, vagy összezúzom a sziveket, amelyek szeretni tudtak?
Margit fölemelű gyönyörű tekte szeméit.

— Ha örömet leli a szivek sanyargatásában — mondá — ám akkor csak zúzza össze azokat.
— De hisz alakjaim nem érik át a szenvedést! — Ma oly kedvetlen. Rosszul választam meg az időt a látogatásra. Miért szemében a könny és hangjában annyit fedés, oly erős szembányas? Hisz még van ideje megkönnyezni irandó beszéltem drámai kimenetét, s tán majd akkor is megdorgálhat kegytelenségemért. Külömben is olyant fogok írni, a miről parancsol! Azt hittem, hogy lelke szomjazza a drámai hatást.
— Mily hüük önök, írók — mondá a családias kifejezéssel hangjában. — Jobb szeretik a hülyéket szemében a könyv, mint ajkukon az éltető mosolyt! Nemde, jól esik hiszágunknak, ha a műveik által felkibácsol érzelmek mélyeséget szelmeletheik? Oh! vigyázzanak önök, mert a mi könnyünk is kiapadhatnak ám! Megcsodáljuk alkotásait, zokogunk a fájó szerelem fölött; de ezért megpöröljük az irány kegytelenségeit, aki tollával két szerető sziv egyesítését kőz állt!
— Kedves Margit! — felelti, hogy ma már az olvasó jelöli meg az irányt, a melyben az írónak haladnia kell. Ha mindig megnevettetünk az olvasót, akkor kifáradnának a kacagásban és megkivánnák a könnyezést!
— Jól mondja ön, — könnyeztünk ha kell, — csak bár karöltve járna a könnyezéssel az erő is a lemondásra!
— Igaza van kedves Margit! — a lemondás sokszor nagy lélekerőt tétel, s minden esetben fájdalommal jár.

a kormány vagy határozati javaslattal utasítva egy vasárnapi munkaszünetre vonatkozó törvényjavaslat benyújtására, vagy legalább is a kérvény e része partolólag fogja a kormányzat kiadatni. Ha így lesz, nagy örömről fog szolgálni, mert annak a megakadályozása, hogy a vasárnap is a közönséges munkanapok közé sorozzassék, mind társadalmi, mind vallásérkei szempontból valóban föltébb kívánatos.

Orvosi kamara. Az orvosi kamarák ügyében a magyar orvosok és természetdudok ország. központi választmányát által kiküldött bizottság már elkészítette munkálatait s a választmány elé terjesztette, mely indokolt kérvény kíséretében küldi a kormányhoz. Kemelhető hát, hogy ebben az ügyben, mely oly szoros összefüggésben áll az orvosi kar társadalmi helyzetével s a közönséghez való viszonyának szabályozásával, végre valahára megtörténik a kezdeményező lépés.

A honvédség új felszerelése következtében tudvaleg jelentékeny összegekkel fognak emelkedni a legközelebbi évek során a honvédelmi miniszterium átmeneti kiadásai. E kiadások egy része már a jövő évi költségvetési előirányzatban helyet foglal; a többi, mint érteülünk, következőleg fog megosztani az 1890-1894. évi terhére: Az új felszerelés s a békekeret növelése folytán a honvédelmi tárca 1890-ki költségvetésébe fel fog vétetni 4.233,760 frt (ebből az ismétlőfegyverek beszerzése folytán szükséges felszerelési kiegészítésekre 824,500, új löszökcsök beszerzésére 134,600, töltényekre új fegyverekhez 562,000, hadszervontat átalakítására s beszerzésére 242,330, 65,230, darab ismétlőfegyverre 2.236,770, frt); — az 1891-iki évi költségvetésbe felvételt 5.268,270. frt a felsorolt tételek ez évben is ugyanazon lesznek, mint az előzőben, csak az ismétlőfegyverekből fog több szálitani, még pedig 90,500 darab 3.102,310 frt; — 1892-re fel fog vétetni 2 millió 776,370 frt. a mely összegben 24,250 db. ismétlőpuska 831,280 frttal szerepel; 1893-ra már csak a töltények beszerzésére fordítandó 562.000 forint marad a felszerelési kiadások közt, a mely összeg változatlanul terhelné fogja az 1894-iki évi költségvetést is.

Halálózás. Engel Adolf földbirtokost és faanyagiparost súlyos vesztés érte, leánya Ilona férjzett Stein Mór né életének 40-ik évében jobblétre szenderült. Temetése nagy részvét mellett tartott meg. Béke poraira!

A pécsi jótékony négyzetnél a karácsonya javára eddig beérkezett mintegy adomány: Majláth György 50 frt, Majláth Sarolta, Szantur Erzsébet 10-10 frt, Magyar Róza, Krasznay Mihály, Erreth Antal 5-5 frt, Milt. Lorenz Katalin, Böhm Karolin, Duschka Matild, Göbel Jánosné, Vieri Emilia, Haidacker Anna, Zeiss Mária, Scholz Imréné, Vécsey Istvánné, Fazekas Sándor (Sellye) Morawitz örnagy 2-2 frt, Benyóczy Manóné, Horváth Antonia, Dekleva Vilmosné, Weidinger Róza 1-1 frt, Erreth Terézia egy vég barchent, öv. Cséfy Imréné 12 pár harisnya, 6 pár keztyű, 6 gyermek fejtkötő, 6 nyakkendő. Összesen 111 frt, egy vég barchent, 12 pár harisnya, 6 pár keztyű, 6 gyermek fejtkötő, 6 nyakkendő.

Kimutatás a p. jóték. négyzet által 1888. november hó 24-én rendezett thea-estély bevételéről s kiadásairól. Az összes bevétel (25 frt adományokkal és 2 frt 60 kr. felajánlásokkal együtt) 160 frt 54 kr. Kiadások: 111 frt 83 kr. Maradt tiszta jövedelem 48 frt 71 kr. Adományok: Cseh Kövér Anna úrnó 10 frt, br. Majthényi Amália és Cseh Sauskú Mari úrnók 5-5 frt, Erreth Teréz úrnó 3 frt, Lauber Rezsóné úrnó 2 frt, összesen 25 frt. Felajánlások: Cseh Bertalan és ifj. Reindl trak 1-1 frt, N. N. úrnó 60 kr., összesen 2 frt, 10 kr. Pécssett, 1888, november hó, 29-én Magyar Róza alelnök.

„Nincs többé költöges!”

Igy fog minden egyén nyilatkozni, aki már egyszer kísérletet tett a hirves és díjuttalmazott Egger-féle mellpasztillákkal melyekre t. cz. olvasóinkat ezuttal figyelmeztetni kívánjuk.

Ezen kitünő hatású mellpasztillák 25, 50 kros és 1 frtos dobozokban kaphatók Pécssett:

Sipócz István, Erreth János, Zsigai László, Göbel Kálmán urak és az Irgalmas-rend. gyógyszerházaiban.

Eszéken: Gobetzky I., David Gyula és Dines S. K. gyógyszerész uraknál.

Villányon: a Csató-féle gyógyszerházaiban.

Budapesti Hirlap.

Szerkeszti Csukásy József. A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai műveltségközönség vette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzése mellett nemzeti és sajnálat, ez egyetlen jelszóval: „magyaraság!” Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely pártatlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legnépszerűbb, legterjedtebb lapja az országban. A külföldi dolgozóknak egész sorában külföldi szerkesztésnek anyagi bejárta van, a mennyivel egy magyar lap nem dolgozik. Minden fontosabb hírt saját külföldi esemény felől rendszeresen külföldi hírt külföldi tudósítók közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hírt és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap” politikai cikkeit Kaas Irv báró, Rákossy Jenő, Grünvald Béla Bologh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal hiven a lap független, magyar, pártérdekeket nem

ismerő szellemében. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósítások a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarországi politikai és közéleti felől távirati értesítésekkel látunk el rendszeresen, minők el minden városban, sőt nagyobb községekben is bír a lap: a „Budapesti Hirlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokozatú állnak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisaiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik egy az ott történő eseményeket, mint az elektronos dróton oda futó híreket rögtön megátviroztatják. A külföldi rendszeres tudósítók kivül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön küldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi azelőtt 10 évvel még egy-egy hírlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap” Tárczerovat a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megismerjék az elöl szavainak. A napi rovatokat kitűnő szemrevételező szerkesztés a helyi értesülést ismert leggyorsabb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényeségi rovatok külön-külön szerkesztői a főváros sőt minden eseményt is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges. A regényesarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közöljük. De ezuttal még egy kedves meglepetéssel is szolgálnak olvasóinknak. 1889. január első napján

JÓKAI MÓR-tól kezdünk egy új regényt, melyet komosura írónk kizárólag a „Budapesti Hirlap” számára írt. Jókai Mór új regényének a címe: **Aki a szívet a homlokán hordja,** s mint a költő maga mondja, „egy modern ezeréves mese”. A regény egyike Jókai ama genialis, ragyogó alkotásainak, melyek már oly régóta az 5 bűvös körébe vonták az olvasó közönséget, s Jókait oly népszerűvé, bálványozottá tették, a minő soha még magyar író nem volt. A regény eleje Magyarországon, a vége Mekikában játszódik. Hőse egy n. Jókai Mór új regényének kiadását 1889. január 1-én kezdjük meg. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetése vidékről legbiztonságosabban postautalványal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadó-bizottság, IV. kerület, kalap-utca 16. szám. (3-1)

NYILT-TÉR.*

Köszönet. Mindazok, kik Isteben boldogult, szeretett rokonnak **STEIN MÓRNÉ** szül. J. Engel Ilona elhunyna alkalmából személyes megjelenésük, vagy részvételük egyéni nyilatkozása által, mely fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton halás köszönetünk kifejezését. Kelt Pécssett, 1888. decz. 10. **A gyászoló család.**

Köszönet-nyilatkozás.

Rokonainknak és ismerőseimnek, kik forrón szeretettel férjem halála fölötti mély fájdalomamat részvénytnyilatkozásuk által enyhítették, valamint mindazok, kik a boldogultnak a temetésén való megjelenésük által megadták a végtisztsóséget, fogadják ez uton legmélyebb köszönetem kifejezését! **ö. Jankovics Sándorné, szül. Höller Teréz.**

* E rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

NAGY FERENCZ lapfajtadonos.

KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ lapvezér. felelős szerkesztő.

Hirdetések. Ajándéktárgyak karácsonyra és újévre.

Egy csinos ébresztő óra 4 frt 50

Egy elegáns ezüst karkötő 5 frt

Egy divatos ezüst karlanc két csinos Jou-juval 5 frt.

Egy csinos tűmör 14 kartos arany nőgyűrű ékkövekkel 5 frt.

Abránd Broche, tartósan meg-aranyozva különféle köékitéssel 5 frt.

Ezüst nyakkendőtti megaranyozva és igazgyöggel megrakva 2 frt.

Ébenfahot ezüst fogantyúval 6 frt 50

Ezüst gyufatartó 5 frtől 12 frtig.

Ezüst dohányszelencze 15 frtől 30 frtig.

Nikkel Remontoir zsebhóra 6 frt 50.

Csinos ezüst Remontoir óra 10 frt.

Ezüst evőszerek 10 frtől 30 frtig.

Továbbá mindennemű ékszer, órák és ezüdtárgyak kaphatók **Schönwald Imre** órák és ékszeresznél Pécssett, Király-utca **Hattyu: épület.**

Jó tanács aranyat ér! E szavak igazságát különösen beteges esetekben lehet megismerni és ez okból jónak Richter kiadó intézetéből a legszívesebben közölnünk. „A Betegváró” című, rajokkal ellátott kis könyv elküldésért. Mint a szerkesztés meggyőző bizonyítékát, a benne foglalt tanácsok követele által még oly beteg is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben huszötve tapasztalt eredményei vannak letve megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e bocsos könyvet megszerzeni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven. „Egy betegváró” és pontos címet s címzesse a levelező lapot Richter kiadó-intézetbe **Lipcsében.** — A megküldés ingyen történik.

Tüzelőfát a téli szükségletre legutányosabb árak mellett ajánl a n. é. közönségnek

Spitzer Ádám a halpácson. Megrendelések elfogadtnak.

Mautner Mór és Simon János urnál, Kis-tér.

A zenekedvelőknek legkedvesebb és leghevesesebb ajándék egy szép és jó **zongora**

VALENTIN KÁROLY FIA zongora-, pianino raktárában **PÉCS. Széchenyitér Bazár** gazdag választék áll a közönség rendelkezésére.

Arverési hirdetmény. A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy ifju Némethy József ügyvéd végrehajtónak Marton János kesztői lakos végrehajtását szenvedő elleni 121 frt 42 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a pécsi kir. járásbíró) területén levő Kesztői község határában fekvő a kesztői 230. sz. telekjákvben felvett 1. 106^b frt. 82. sorszámú házra és 1/2 telekre 772 frt kiküldési árban és + 937^b sz. számú fekvőségre 29 frt kiküldési árban az árverést ezen-nel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 14. napján d. e. 10 órakor Kesztői község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladati fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10°/-át vagyis 77 forint 20 krajczár, és 2 forint 90 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezében letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. Kelt Pécssett, 1888. évi november hó 24-ik napján.

Bogyay Pongrácz, kir. törvényszéki bíró.

Arverési hirdetmény. Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezen-nel közölni teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró 12605/88. számú végzése által a pécsi egyesült külv. takarékpóztár végre-

hajtó javára Wimmersperg Gedeon s neje pécsi lakosok ellen 200 frt tőke s járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtási alkalmával bíróság lefoglalt és 548 frt 95 krra becsült bútorközből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a s 13298/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécssett aperes lakásán (Radonay-utca 5. sz. a. leendő eszközölésére 1888-ik év december hó 22-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatakn meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is eladati fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Pécssett, 1888-ik évi decz. hó 9. napján.

Kremmer Ferencz, kir. bir. végrehajtó.

Műfog, fogsor mindennemű javítás készítettik rendkívül olcsó áron teljes jótállás mellett.

GRÓSZ LAJOS 1878. évben alapított műtermében Budapest, IV., magyar-utca 1. szám, a natvani-utca sarkán. Délelőtt 9-12 óráig és délután 2-3 óráig.

Arverési hirdetmény. A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy Baranyamegye gyampéztára végrehajtónak Száger József hagyatéka végrehajtását szenvedő elleni 67 frt 20 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a pécsvári kir. járásbíró) területén levő Maráza község határában fekvő a maráza 50. sz.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10°/-át, vagyis 2600 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényszék 42. §-ban jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. — Kelt Pécssett, 1888. évi november hó 25. napján, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Arverési hirdetmény. A legnagyobb választékban magyar, német, angol és francia diszművek, ifjusági iratok, képes könyvek kaphatók

VALENTIN KÁROLY FIA könyv-, mű-, papir- és hangjegy-kereskedésében **PÉCSETT, Széchenyitér.** Nemkülönben a legdíszesebb kiállításban igen előnyös áron kaphatók: **imakönyvek, emlékkönyvek, levélpapírok és irodai disztimnyek.**

Neptárak a legnagyobb választékban.

Kitünő alkalom kínálkozik ünnepi ajándék bevásárlására

Zirner M. és Fia óra- és ékszerkereskedésében **Pécssett, Király-utca,** hol, Bécsbe történendő átköltözés folytán **inga-, salon-, szoba- és iroda-órákból** minden fajta **arany- és ezüst női- és uri zsebhórákból,** továbbá: **gyűrűkből, láncokból, medailonokból és mindennemű arany- és ezüst készlekekből** álló raktár **JÓVAL A BESZERZÉSI ÁRON ALUL** el fog adatni.

Ugyanitt egy 7-os tűzmentes szekrény és különféle bútór eladó.

